

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXXI.

Únor 2025

Draží čtenáři!

Čas plyne jako řeka, nedá se zadržet a nenechá se zastavit žádným rozmarem počasí. Čas odráží jako řeka proměnlivé nebe, události, které se zapisují do minulosti. Je krásné dívat se na plynoucí řeku v její divokosti i zklidněnou, pod hladinou tající propastné hlubiny. Je zvláštní pozorovat tekoucí čas, v němž se děje tolik událostí. Jsou okamžiky našich rozhodnutí, kdy volíme, co zdá se dobré; a někdy se nás dotýkají vteřiny, které jakoby za nás rozhodují o cestě bolesti a ztrát. Bůh dal člověku srdce a dosti rozumu, aby se svěřenými dary uměl správně nakládat. Touha po naplnění, touha po lásce... Kde je ten pramen deroucí se vstříc žízňivému? Člověk si někdy díky všelikým dovednostem může připadat, že si bez Boha vystačí sám. Zkušenost ukazuje, že žádné věci, ani sebevíce zážitků, nenahradí zdravé mezilidské vztahy. Pramen Božího milosrdenství tiší, uzdravuje a dává moudrost.

Je mnoho událostí, které na sebe strhávají pozornost a otupí smysly. Je sice únor, kde se ještě na první pohled nic zajímavého neděje, ale pozorní již mohou vnímat dynamiku a chvění země, která se třese na explozi jara. Zpěváčkové dokreslují světlejší rána a delší večery. Jen si přeji, abychom využili každou dobu, která plyne vstříc budoucnosti, a nenechali si protéct příležitosti k dobru mezi prsty.

Řeka si plyne dál a na hladině odráží nebe. Co odráží naše srdce?

*Pěkný únorový čas!
Váš Filip*

ÚNOR VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat v **neděli 2. února**. Ve 14.00 hodin možnost společné modlitby růžence. Mše svatá začíná ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Hostem na setkání po mši bude bratr Filip Rathouský OFM.

Biblické hodiny o. Bonaventury

se konají **každé 2. a 4. úterý** v měsíci po večerní mši svaté na faře. Můžete je sledovat i na kanále YouTube. Probírá se Zjevení sv. Jana neboli Apokalypsa. Úvodní hodinu najdete zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=5CdKKYQ6ObQ>

Chvály ve středu

I v roce 2025 budou u Panny Marie Sněžné každou středu chvály! Takže opět v našem kostele ve středu v 19.30 hodin, první letošní chvály povede Team David – rozpis najdete na webových stránkách www.chvalyvestredu.cz.

Farní kavárna

Únorová se koná v **neděli 9. února** po mši svaté pro rodiny s dětmi. Srdečně vás zveme a jistě všechny potěšíte, pokud přinesete něco dobrého k zakousnutí.

Farní kavárna v březnu se bude konat oproti zvyklostem **první neděli** v měsíci, tedy 2. března. Všichni jste zváni již po skončení ranní mše svaté a posezení bude pokračovat i po mši svaté pro rodiny s dětmi. Těšíme se na vás a na vaše dobroty!

Hračky pro Ukrajinu

Stále sbíráme terapeutické hračky (nejlépe plyšáky a panenky) pro děti na Ukrajině traumatizované válkou.

48 hodin františkánem

Zveme muže, kteří přemýšlejí o duchovním povolání, na akci 48 hodin františkánem ve dnech 14. až 16. února v klášteře v Brně. Pro více informací nebo přihlášení se ozvěte bratru Bernardovi na e-mail bernard@ofm.cz.

Akce je pro muže od 18 do 40 let a ráda by pomohla v hledání vlastního životního povolání.

Františkánská obnova pro mladé: Jsme stvořeni pro lásku

14. až 16. března na Velehradě. Přihlášky do 8. března 2025 na e-mail frantiskanskaobnova@seznam.cz. Akce je pro účastníky 18–35 let.

Zvou Školské sestry sv. Františka a bratři františkáni
www.sestry-osf.cz, www.ofm.cz

Televize Noe a Publicistika otevírají mladým křesťanům cestu do médií

Televize Noe ve spolupráci s Vyšší odbornou školou publicistiky v Praze (Publicistika), jejímž zřizovatelem je Arcibiskupství pražské, hledá zájemce o práci v médiích. Pro mladé křesťany (případně i pro sympatizanty křesťanství), kteří mají po maturitě a chtějí by zkusit práci v médiích, je výbornou příležitostí Akademie televize Noe. V rámci ní **televize Noe zajistí vybraným zájemcům o studium Publicistiky výraznou finanční pomoc na pokrytí školného (v roce 2025/26 činí 34 000 Kč)**. Tito studenti pak od prvního ročníku kromě studia mediální školy sbírají zkušenosti v oboru díky praxi v pražské redakci televize Noe.

Základní informace o Akademii televize Noe: <https://www.vosp.cz/noe>

Kontakt: Lukáš Jirsa, vedoucí pražské redakce televize Noe,
jirsa@telepace.cz

Spot „Pojď studovat VOŠP s televizí Noe“:

<https://www.youtube.com/watch?v=4wkFwPUUUpU>

OHLÉDNUTÍ

Bratři v Izraeli

Několik našich bratří, spolu s bratry ze Slovenska, se v polovině září 2023 vydalo na společnou desetidenní pouť do Izraele...

Svatá země 2023 – cesta do Perly františkánských misí (část 15.)

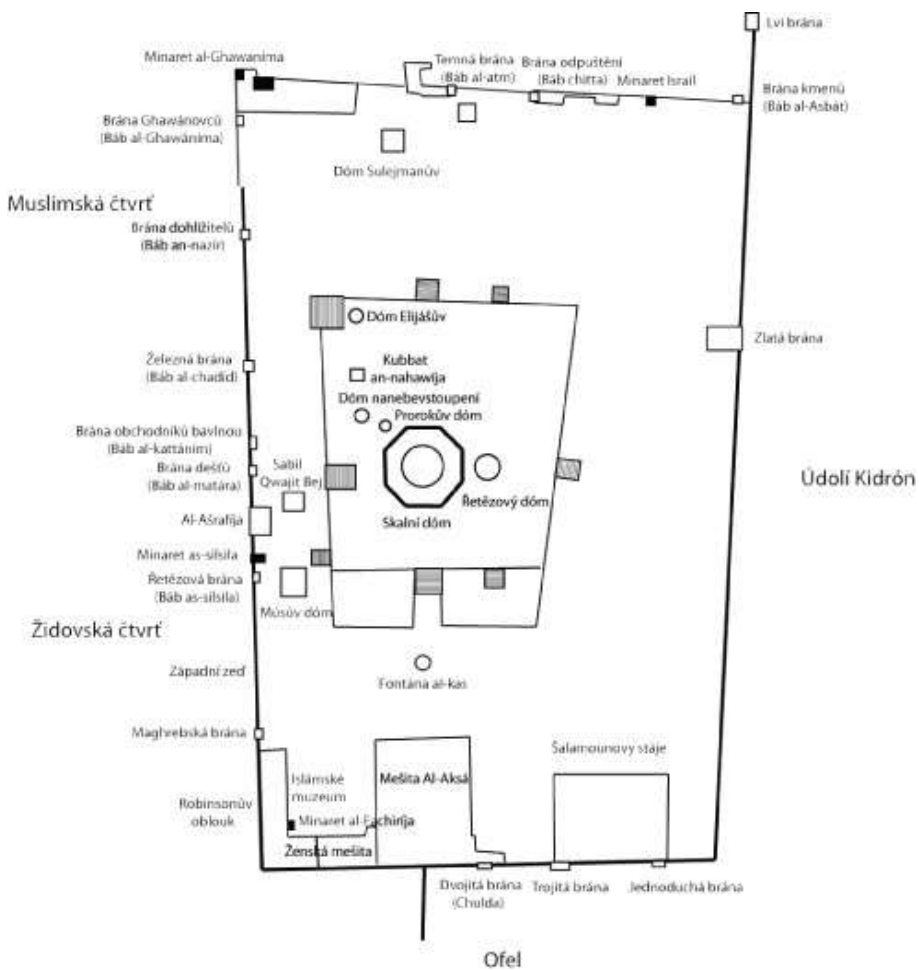
Další den, sedmý to naší poutě, začínáme slavením mše svaté v klášterním kostele v konventu Nejsv. Spasitele. Po mši vyrazíme do centra směrem ke

Chrámové hoře, kam to z konventu není daleko. Procházíme bazary křesťanské a muslimské čtvrti Starého Města a přicházíme ke kontrolní bráně, přes kterou nás izraelští vojáci po důkladné prohlídce dokladů pouští na náměstí před Zdí nářků (foto 1). Správně se jmenuje Západní zeď, neboť je pozůstatkem západní části vnější hradby Chrámové hory. Dnes je pro židy nejposvátnějším místem, místem smutku nad zničením chrámu. Prostor před Zdí je přísně rozdělen na část vyhrazenou mužům a část pro ženy (foto 2). Každý, kdo chce přistoupit až ke Zdi, musí mít pokrytou hlavu. Za tím účelem je zde možné získat papírovou jarmulku. Bratřím stačí zakrýt hlavu kapucí hábitu. S tím židé problém nemají, ačkoliv jsem si všiml několika jedinců, kterým zřejmě přítomnost křesťanů vadila.

Pro nemuslimy není samozřejmé dostat se přímo na Chrámovou horu (Mapa Obr. 1, Zdroj: <https://cs.wikipedia.org>). Vztahy mezi židy, muslimy a křesťany jsou na tomto místě velmi složité a napjaté, stejně jako samotná

historie tohoto místa. Zejména muslimové jsou zde velmi hákliví na projevy zbožnosti jiných náboženství. V dějinách 20. století tu došlo k více konfliktům zejména mezi židy a muslimy. Jen pro ilustraci uvádím, že mešity na Chrámové hoře jsou dlouhá léta trnem v oku pro židy, vrchní rabín izraelské armády Šlomo Goren koncem 60. let dokonce usiloval o jejich vyhození do vzduchu. V roce 2000 podráždil muslimy sám izraelský politik Ariel Šaron, který na Chrámovou horu vystoupil, což bylo považováno za provokaci. Na dalších šest let byl všem nemuslimům vstup na Chrámovou horu zakázán. Od roku 2006 je jim vstup opět povolen, nicméně jen v určitých hodinách mimo pátek a muslimské svátky.

Procházíme krytým dřevěným ochozem k Maghrebské bráně, která je jediným možným vstupem pro nemuslimy. Izraelští vojáci zde každého příchozího přísně kontrolují z obavy před možnými nepokoji, které by se mohly strhnout v případě nedodržení pravidel. Jsem si vědom toho, že v kapse hábitu si nesu růženec. To však nevádí, pokud se jej nebudeme viditelně modlit. Ale vůbec jsem si neuvědomil, že v jiné kapse mám malé vydání Nového zákona. Takže na otázku, zda nemám v brašně Bibli, s klidem odpovídám, že nikoli. Brašna následně prochází rentgenovým přístrojem a mohu vstoupit. Od té doby se mohu chlubit, že s sebou nosím Nový zákon, který jsem propašoval na Chrámovou horu. Velitel vojáků nám ještě důsledně zopakuje pravidla a všichni se ocitáme na prostranství u mešity Al-Aksá z 8. stol. po Kr. (foto 3). Její jméno znamená v arabštině „nejvzdálenější“, a tato mešita je spojená s cestou, kterou podle muslimů vykonal prorok Mohamed kolem roku 621 na okřídleném koni z „Posvátné mešity“ v Mekce do „Nejvzdálenější mešity“. Dovnitř samozřejmě nevstupujeme.

Kolem fontány al-Kas vystupujeme po schodech na horní plošinu, kde stojí asi nejznámější stavba Chrámové hory, tzv. Omarova mešita. Tento název není správný, protože skutečná Omarova mešita stojí jinde v Jeruzalémě. Nicméně takto byla tato stavba nazývána mnoha cestovateli. Správný název je Skalní dóm a muslimové ji nazývají al-Haram al-Qudsí aš-Šaríf neboli Vznesená a ušlechtilá svatyně (foto 4). Pro muslimy je skála ukrytá uvnitř posvátným místem, po kterém vystoupal Mohamed na Noční cestu do nebe, odkud přinesl pro muslimy povinné modlitby. Pro židy naopak je místem, kde Abrahám měl obětovat svého syna Izáka (Gn 22, 1–19) a kde stávala Archa úmluvy v době Šalomounova chrámu. Je to skutečně impozantní stavba v byzantském slohu. Vedle ní se nachází ještě tzv. Řetězový dóm (Kubbat as-silsila), který sloužil jako pokladnice. Každé z osmi schodišť, které na tuto

horní plošinu hory vedou, má arkády. Na východní straně plošiny sestupujeme dolů směrem ke Zlaté bráně neboli Bráně milosrdenství (foto 5). Tu nechal sultán Sulejman I. zazdít, protože podle židovské tradice by touto branou měl do Jeruzaléma vstoupit Mesiáš. Kousek dále už se nám otevírá pohled na Olivovou horu, kterou navštívíme v dalších dnech (foto 6). Na Chrámové hoře trávíme poměrně dost času, někteří vyhledávají místo ve stínu pár metrů od Skalního dómu. Kousek od nás vidím rodinku s malými dětmi a najednou si uvědomuji, že slyším slovenštinu.

Vymezený čas pro pobyt jinověrců na Chrámové hoře se pomalu blíží ke konci. Ještě se společně fotíme na schodech pod arkádami na západní straně chrámové plošiny (foto 7) a Chrámovou horu opouštíme Řetězovou branou (Bab al-silsila). Ještě znovu se přes kontrolní stanoviště vracíme na náměstí před Zeď nářků a odtud vyrážíme na prohlídku hory Sión, ale o tom až příště...

Br. Jeremiáš

Tříkrálová sbírka 2025 – zhodnocení

Milí přátelé, již tradičně jsme zahájili vstup do nového roku finanční pomocí charitě, a to formou Tříkrálové sbírky. Tato léty ověřená akce pomáhá velkému množství lidí v sociální nouzi, podpoře vícečetných rodin, azylovým domům, chronicky nemocným apod. Program u PMS bývá v posledních letech stejný, koledování dětí i dospělých po dětské mši sv., Tříkrálový koncert v našem kostele a koledování jednotlivců po každé mši. Letos jsme se dočkali i příjemné změny. Díky sbormistryni Míle Vítkové jsme se nemuseli spoléhat jen na naše naladěné kytary a necvičené hlasy, tentokrát jsme měli profesionální repertoár – Vycpálkovce. Hudba a zpěv dokonce v krojích!

Sešity s notami a texty koled jsme mohli nechat v policích a spolu s přihlížejícími poslouchat výborný koncert. Počasí bylo jako objednané pro Pannu Marii Sněžnou. Sněžilo a mrzlo, což bylo sice poetické, ale sních nástrojům moc nepřeje, tak si hudebníci museli vystačit s podloubím. Skupinky koledníků se pohybovaly v okolí Sněžanky, nakonec jsme zavítali i na Václavské náměstí a na Můstek, kde podporou pro zpěváky byli i naši stateční kytaristé. Po úctyhodném výkonu se hudebníci i koledníci sešli v příjemně vyhřátém refektáři na společném obědě. Atmosféra byla přátelská, a pokud měl někdo dojem, že jsme moc nevykoledovali, tak se mýlí. Letos jsme vybrali rekordních 52 352 Kč, oproti loňským a předloňským cca 35 tisícům! Pán Bůh zaplat'!

Děkuji srdečně vám všem, kteří jste s koledou pomáhali, dospělým, dětem, bratřím františkánům a rovněž tobě, Mílo, za skvělý nápad a díky i Vycpálkovicům za jejich hudební dar, ochotu a obětavost s námi v naší farnosti mrznout pro dobrou věc! Pán vám žehnej a děkuji.

Alena Bohdanecká

Ekumenická bohoslužba

Máme velkou radost z krásné ekumenické bohoslužby, která se už po několikáté konala v rozšířené sestavě ve zcela zaplněné Michalské kapli našeho kostela. Rozjímání nad čtením z písma (Nevěřící Tomáš) se letos ujala farářka sboru Evangelické církve metodistické sestra Jana Křížová. Mnoho přichozích přijalo po hodinové bohoslužbě pozvání na přátelské popovídání s pohostěním do refektáře kláštera, kde věřící z několika církví setrvali v družném rozhovoru až do pozdních večerních hodin. Bohu díky za taková setkání!

(Přítomní duchovní křesťanských církví: Filip Sedlák – Církev československá husitská, Daniel Majer – Církev československá husitská, Kateřina Hamr – Církev československá husitská, Jana Křížová – Evangelická církev metodistická, Zdeněk Šorm – Českobratrská církev evangelická, Jan Macek – Církev bratrská, Robert Hart – Církev bratrská, Michal Balcar – Církev adventistů sedmého dne, Filip Rathouský – Římskokatolická církev)

Rozjímání nad čtením z Písma (Nevěřící Tomáš)

(zkrácený záznam promluvy)

Milé sestry a milí bratři, biblické vyprávění o nevěřícím Tomášovi (J 20, 19–31) je všeobecně známé. Přinejmenším úsloví: nevěřící Tomáš. Používají je i lidé, kteří s křesťanstvím nemají nic společného. Označují tak člověka, který odmítá uvěřit tomu, co se předkládá jako samozřejmé.

Zarazilo mne, že někteří vnímají i Tomáše z tohoto biblického příběhu jako podezřelý případ. Jak to, že s učedníky nebyl hned tu první neděli, kdy se právě vzkříšený Ježíš zjevil? A když se pak s nimi setkal, jak to, že jejich radostné zprávě nevěřil? To od něho není pěkné, taková nedůvěra!

Já tomu vyprávění rozumím jinak. Mně se biblický Tomáš líbí. Co když nebyl s těmi ustrašenými učedníky proto, že prostě neměl strach a volně se pohyboval někde jinde? On byl odvážný. Vždyť kdysi řekl Ježíši, že s ním půjde do riskantní situace – to, když zemřel Lazar, bratr Marie a Marty (J 11, 16). Vybězel k tomu i ostatní učedníky.

Začátek vyprávění se odehrává první den týdne. Ráno přišli ke hrobu Petr a učedník, kterého Ježíš miloval. Uviděli odvalený kámen a prázdný hrob. Petr to vzal na vědomí, a ten druhý učedník uvěřil, že Ježíš vstal z mrtvých. Pak Marie Magdalská; ta uvěřila, když ji Ježíš oslovil. Musela se nechat poučit, že vzkříšený Ježíš neznamená, že je všechno jako dřív. Ale hlavně, s Ježíšem se setkala a uvěřila, když ji oslovil! Učedníci se rozprchli při Ježíšově zatčení, při ukřižování nebyli, až teď, první den týdne, jsou spolu za zamčenými dveřmi. Bojí se a mají proč. Mohli by dopadnout jako Ježíš.

Ježíš přijde a postaví se doprostřed, čteme. Zaujme ústřední místo. Překoná překážky vnější – zavřené dveře, i vnitřní – strach; ze setkání učedníků udělá společenství, vlastně něco jako bohoslužbu. Přinese pokoj a učedníci se zaradují.

Ovšem za týden je to stejné. Zase jsou za zamčenými dveřmi. A vzkříšený Ježíš zase přijde a řekne: „Pokoj vám.“ Je s nimi i Tomáš.

Jak jsem řekla, mně se biblický Tomáš líbí. Brání se nátlaku, když ho někdo přesvědčuje o své pravdě. Chce se přesvědčit sám. A Ježíš mu vychází vstříc. Ježíš se Tomášovi zjevuje a nabízí mu: „Dotkni se, přesvědč se“. Koneckonců, když přišel Ježíš k učedníkům poprvé, také jim ukázal ruce a bok, a ani ho o to nežádali.

Tomáš je pro mne příkladem zdravého kritického myšlení. Sami takto zkoumáme, která informace je pravdivá. Nepřejímáme bezmyšlenkovitě názory a doporučení druhých. Uvažujeme, než se spolehne na něčí svědectví. Tomášovi nestačilo, že mu někdo něco říká, byť nadšeně. Chtěl se přesvědčit sám. Zde ovšem musím zdůraznit: Byl ochoten se nechat

presvědčit! Tomáš nebyl svévolník a nemyslel si, že už všechno ví. Ptal se. Ve 14. kapitole evangelia podle Jana se ptal Ježíše na cestu. A Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta...“ (J 14,6)

Zde ve 20. kapitole Tomášovi nestačilo, že se s Kristem setkali jiní. Chtěl se s ním setkat sám. Když přijdu do kostela, do společenství křesťanů, je dobře, že tam jsou lidé, kteří se setkávají s Kristem. Ale s tím se nemohu spokojit. Toužím po tom, abych se s Kristem setkávala i já. Pro Tomáše bylo podstatné, že se se vzkříšeným Kristem setkal on sám. Ježíš mu řekl: „Nebud' nevěřící, ale věřící.“ A Tomáš uvěřil. Už nepotřeboval důkazy. Prostě věděl: Ano, toto je ukřižovaný a vzkříšený Ježíš. Myslím, že se Ježíše nakonec nedotkl – ale to není důležité; důležitá je Tomášova odezva. Vydechl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš na Tomášovo vyznání odpověděl: „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

Evangelista Jan nás ve svých listech ujišťuje, že naše víra ve srovnání s vírou prvních učedníků nic nepostrádá.

Někdo nám řekl, že Ježíš Kristus je živý. Někdo se s ním setkal. Ale to mi nestačí. Podstatné je, abych se s ním setkala já. Setkat se s Kristem může každý z nás – při čtení Bible, v osobní modlitbě, v eucharistii (ve večeri Páně) a ve společenství církve.

Bud'me za to vděční a přidejme se k tomu Tomášovu vyznání:
„Můj Pán a můj Bůh.“ Amen.

*Jana Křížová
farářka sboru Evangelické církve metodistické*

Táčky mají narozeniny

Koncem ledna měly Táčky u PMS rok trvání a mě napadá, že nám za tu dobu pěkně povyrostly! Jak to tenkrát začalo?

Farníci Nejsvětějšího srdce Páně na náměstí Jiřího z Poděbrad získali kazové obvazy, které rozmotávali a převíjeli k dalšímu použití pro ukrajinské polní nemocnice. A protože nestíhali a materiálu bylo hodně, přidávali se k nim další farnosti.

Také v našem klášteře se našla 3× týdně volná místnost a ochotní pomocníci. Jenže za týden už jich přišlo tolik, že se do vyhrazené místnosti nevešli. Tak jsme zabrali ještě chodbu a kuchyňku. Práce to byla zábavná, národnostní složení přibližně půl napůl Češi / Ukrajinci – krásně jsme se při tom motání pobratřili.

Pak to pár Ukrajinek dalo na sociální síť a další týden jich přišlo 90! Tak jsme zabrali refektář. Při takovém množství lidí se už vyplatila nějaká ta

mechanizace, takže nám konstruktér Ing. Kobliha vyrobil navíječky z vysloužilých vrtaček. No a taková spousta odstřížků si také zaslouží uplatnění, takže se sešívají a dělají se z nich další obvazy. Z těch úplně nejmenších kousků dělá Ukrajinka Nina panenky Motanky.

Několikrát už s námi točily různé studentské výpravy – většinou z Ukrajiny, ale teď naposledy i z USA. Nu, snad jsme tím způsobili i nějakou tu osvětu. Spolupracujeme s centrem Pražská kryjivka na Žižkově, kde se kromě sešívání obvazů a výroby maskovacích sítí a dalších potřeb také pořádají besedy s ukrajinskými obránci, koncerty, autorská čtení a spousta dalšího.

Každý týden dostáváme zprávy, kde všude naše obvazy pomáhají a všechna ta poděkování z fronty ženou slzy do očí. Co je podle mě ale stejně důležité – Táčky se staly takovým komunitním centrem, kde si lidé vyměňují informace jak a kde pomáhat, kde se dá co obstarat, kontakty na sociální organizace a kurzy, pořádají sbírky konkrétního materiálu atp. Holky se zase smějí, zpívají, přivádějí s sebou děti a domlouvají společné výlety. Na podzim začaly vyšívat tašky na podporu akce Stromek pro Hájek. Teď budeme mít besedu s dobrovolníkem, který vozí na frontu naše obvazy i další pomoc.

Musím přiznat, že před třemi roky by mě vůbec nenapadlo, že budu TOHLE dělat, ani že mezi Ukrajinci najdu tolik přátel. A že si nakonec budeme tak dobře rozumět. Dokonce mám dojem, že mě tahle práce léčí. Moc a moc děkujeme vám všem, kteří jste v tom s námi – příspěvky do sbírek, pomoci, radou anebo třeba modlitbou.

Síma Laštůvková

Beseda s volentérem
10.2. od 17.00

- v refektáři kláštera františkánů na Jungmannově náměstí.
- Zajímá vás, jak se dopravuje humanitární pomoc do válečných oblastí na Ukrajině? Jak vypadá život civilistů po 3 letech války a jakými způsoby by se dalo pomoci lidem, kteří brání svou i naši svobodu?
- Přijďte se na to zeptat Roberta, který tam už několik let vozí zdravotnický i další materiál. A připravte si otázky.
- Vstup zdarma, bude káva a čaj a k nim něco sladkého.

BL. ODORIK Z PORDENONE U PMS (15.)

(pokračování po pauze)

Marco Polo a Odorik

Slavný benátský cestovatel Marco Polo (1254–1324), od jehož smrti uběhlo v letošním lednu 700 let, byl současníkem našeho Odorika. Jeho odkazem se nadále zabývají vědci celého světa, zejména Itálie, a objevují nová fakta. Na italských univerzitách vznikají doktorské práce o dosud nepublikovaných rukopisech jeho cestopisu. Nedávno se mi podařilo zjistit, že v roce 2022 byla na univerzitě v Benátkách (*Università Ca' Foscari*) publikována edice tří

katalánských rukopisů (psaných v katalánštině, francouzštině a aragonštině). Doktorská práce se jmenuje „La Version K (catalane) du Devisement du Monde/Milione de Marco Polo: recherches et éditions“ a její autorkou je Irene Reginato. Když jsem tuto práci procházel, zjistil jsem, že ve všech třech rukopisech, které vznikly v první polovině 14. století, jsou ocitovány dvě pasáže z Odorikova cestopisu. Jsou to tak jediné rukopisy cestopisu Marka Pola, kde je Odorik uveden. Dokazuje to, že písaři/editoři, kteří zpracovali tyto veze, měli k dispozici některou verzi Odorikova cestopisu (pravděpodobně původní starofrancouzskou).

Zmíněné citáty z Odorika se týkají popisu města Quinsay, jak se ve středověké Evropě říkalo významnému městu Chang-čou, a krátce zmiňují i Odorikovo přenášení ostatků zavražděných bratří v Tháně. Zde je můj pokus o překlad:

(1)

»Toto město Quinsay, říká bratr Odorik, který tam byl, má 12 hlavních bran a každá z těchto bran (vede do) 12 měst, která jsou velká jako Benátky či Padova; a také uvedl, že v těchto městech jsou předměstí, kde žije tolik lidí jako ve městě. A v tomto městě našel bratr Odorik vznešeného muže, kterého někteří menší bratři obrátili na víru Ježíše Krista; a ten se ho zeptal, jestli chce navštívit město a (Odorik) odpověděl, že ano. Našel tedy člun a odvezl ho do opatství mnichů. A (ten muž) řekl jednomu z oněch mnichů: „Věz, že toto je franský kněz, a pokud pochází z krajiny, kde zapadá slunce, a směřuje do Gambalechu (= Chánbalyk, hlavní město Mongolské říše, na území dnešního Pekingu). A proto tě prosím, abys mu ukázal nějakou úžasnou věc, aby mohl o ní vyprávět, až bude ve své zemi. A onen mnich odpověděl, že to rád udělá. A vzal ze svého stolu dvě nádoby plné zbytků jídla a otevřel dveře sadu. A když byl uvnitř, (Odorik) si všiml malé hory, která byla celá porostlá stromy a připomínala les. A (onen mnich) udeřil na velký gong (typ onoho nástroje se v jednotlivých rukopisech uvádí různě) a (z oné hory) se seběhlo velké množství zvířat podobných opicím a přišli jíst onu potravu, a když se najedla, (mnich) opět udeřil do onoho nástroje a všechna tato zvířata se vrátila na tu horu. A když to bratr Odorik viděl, začal se smát: „To jsou ty divy, které jsi mi chtěl ukázat?“; a mnich řekl: „Nevíš, co znamenají tato zvířata: Tato zvířata jsou duše vznešených mužů, kteří jsou pohřbeni v tomto klášteře, a přišla, aby si vzala toto jídlo z lásky k Bohu.«

(2)

»A po těchto pěti mílich najdeme město Sancon/Saycon/Sarcon (= Zajton, tedy dnešní Čchüan-čou), kde mají menší bratří několik sídel, jak říká bratr

Hodoric/Odorich. A mají mnoho relikvií, které odvezl do Tany, kde Bůh učinil mnoho zázraků.« (Zde je ve všech třech rukopisech chyba, protože Odorik ostatky naopak vezl z Thány do Zajtonu, kde je uložil v jednom ze zmíněných františkánských sídel. – O umučení čtyř františkánů v indické Tháně viz *Sněženka* listopad a prosinec 2023)

Úvodní stránka katalánské verze (Florence, Biblioteca Riccardiana, *Ricc.* 2048, f. 1r.)

Úvodní stránka francouzské verze (Vatican, Biblioteca Apostolica Vaticana, *Ott.* Lat. 2207, f. 1r.)

Stránka aragonské verze katalánského rukopisu (Madrid, Real Biblioteca de l'Escorial, Z. I. 2, f. 58r.)

*Dr. Vladimír Liščák
(pokračování příště)*

K ZAMYŠLENÍ

Píseň bratra slunce očima otce Michala

V letošním osmisetletém výročí *Chvalozpěvu stvoření sv. Františka z Assisi* bych chtěl připomenout, jak Sluneční píseň výtvarně ztvárnil farář od Panny Marie Sněžné a náš bratr Michal František Pometlo (1935–2019).

První dílo, které bych chtěl zmínit, je obětní stůl v našem chrámu, který okamžitě zaujme nezvyklým vizuálním zpracováním. Dřevěný masiv oltářní menzy zdobí symbolické zpodobení slunce na levé straně, doprovázené nápisem v gotickém písmu „*laudatu sii*“ na straně pravé. Vyobrazení nese typický Michalův rukopis a podle mne jde o velmi šťastně ztvárněnou *Sluneční píseň*. Motiv je na jednu stranu čitelný, ihned lze poznat, o co jde, a na druhou stranu dokázal Michal originální cestou uniknout naivitě objektu, který tak často bývá námětem dětských kreseb, a to i přesto, že použil typickou zlatou barvu. Samotný kotouč není přísně kulatý, uvnitř něj jsou další tvary, které jako by nepřesně kopírovaly vnější obrys slunce a také ne všechny paprsky vycházejí ze středu. Sluneční záření je pak vyjádřeno i radiálními a soustřednými zádlaby do masivu obětního stolu, což budí dojem, jako bychom se do sluníčka dívali dlouho a naše oči byly již unaveny. Nápis „*laudatu sii*“ odkazuje nepochybně na nějaký starý rukopis, v kterém se mohla ortografie tehdy vznikající italštiny lišit od dnes standardního „*laudato sii*“.

Otevřenost radosti, kráse a naději
o těchto vánočních svátcích
a v celém roce 2025
přeji
bratři františkáni

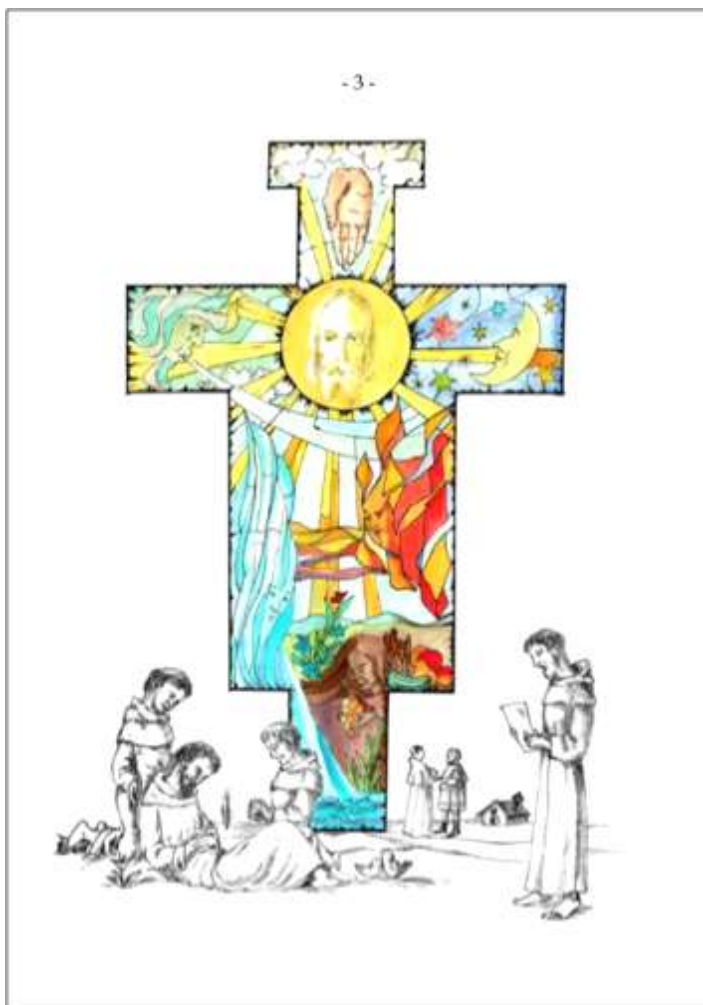
© 2025 PAX - PAX - PAX (C) - PAX - PAX - PAX (C) - PAX - PAX - PAX (C)

Druhým dílkem našeho bratra Michala, jenž bych tu chtěl připomenout, je kresba, kterou jsme použili na naše vánoční přání. Vidíme tu postavu svatého Františka, který pozoruje celé stvoření vyjádřené osmicípou hvězdou. V jednotlivých kvadrantech hvězdy nacházíme symbolicky vyznačené čtyři elementy: vzduch – vodu – oheň – zemi a v cípech hvězdy vidíme jednotlivé bratry a sestry, jež sv. František vybízí k chvále stvořitele: slunce, měsíc, hvězdy, vítr, vodu, oheň, zemi, ale i smrt. Nápis PAX odkazuje Františkovo blahoslavenství pro ty, kdo snesou soužení v pokoji a pod Františkovými nohama nacházíme refrén sloky: „Laudato sie mi sig[nore]“, což je opět další způsob, jakým se středověcí písaři pokoušeli zapisovat italštinu v jejich literárních začátcích.

Poslední malůvka je snad nejvýstižnější zpodobení *Písne bratra slunce*, jakou jsem kdy

viděl. Máme ji přetištěnou v našem *Uzuálu*, tedy v knize, podle které se modlíme s bratry naše františkánské modlitby. Michal zde mistrně vystihuje výtvarnými prostředky strukturu modlitby. Ta je rozdělená na dvě části. V první, jíž Michal namaloval barevně a umístil do rámce Kříže ze San Damiana, vyzývá celý kosmos ke chvále Stvořitele, zatímco druhá část, která je zobrazena černobíle před křížem, mluví o smíření s útrapami a sestrou smrtí. Je milé, že Michal zde opět rozděluje čtyři elementy středověku a barevně je spojuje v přechodech lahodících oku. Co mně však připadá naprosto geniální, je to, že jednotlivým stvořením dává tváře! Jak lépe vystihnout to, že luna je sestra a země matka? Pokud dává slunci Kristovu tvář, pak tím jen cituje

Františkův text: „Pan slunce je..., Nejvyšší, tvým obrazem.“ Doporučuji obrázek si dobře prohlédnout a porovnat s textem modlitby, myslím, že to může být velice příjemné rozjímání.

Ke chvále Kristově a jeho chudičkého služebníka. Amen.

Br. Bonaventura OFM

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: modlitba růžence půl hodiny přede mší sv.

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v sobotu 15. 2. v 19.00 hodin.

Příspěvek

na provoz farnosti

Příspěvek PMS

na rekonstrukci elektriny

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Čt 14–16.00; Pá 9–11.30 (jiné dny v týdnu pouze po předchozí domluvě s farářem nebo vikářem)

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků děkujeme Zuzaně Rebcové a za snímky samotné všem jejich autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, e-mail: snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2025.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 20 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.